

SPECIALERESUMÉER:

Det følgende er resuméer af specialer som er afleveret efter 1.1.1990. Teksterne er skrevet af specialeforfatterne selv og ordnet alfabetisk efter forfatternavn(e). Hvor specialeforfattere ikke har ønsket at bidrage findes ikke noget resumé i nærværende årbog.

Aggebo, Trine og Karin Petersen: **Visuel Musik** – det musiske medie.

Specialet er en bredt anlagt behandling af den amerikanske videogenre, "visual(izing) music", med vægten lagt på en undersøgelse af forskellige former for kombination af musik og billeder, eksemplificeret ved udvalgte værkanalyser, hvor hovedkriteriet er, at billederne går ind på *musikkens* betingelser.

Vi har forsøgt at belyse begrebet dels ud fra dets mulige kunsthistoriske rødder, dels gennem en arkæologisk undersøgelse af audiovisuelle forløbere for genren. Endvidere diskuterer vi forskelle og ligheder i forhold til den dominerende musikvideoæstetik, før vi til slut formulerer et eget bud på, hvad Visuel Musik er eller bør være, hvilket munder ud i tesen om, at videomediet besidder nogle specielle æstetiske egenskaber, som gør det specielt velegnet til at gestalte den.

Vi har forsøgt at anlægge dels aktuelle, dels historiske synsvinkler og kommer langt omkring fra postmodernismen til antikken, fra tegnefilm til multimedia, fra impressionismen til hvad vi mener kan kaldes en ny-impressionisme, fra Jung til Løgstrup, fra kunstmusik til jazz og rock, over semi-otiske, æstetiske, fænomenologiske omveje – you name it – og endelig lagde vi vejen over New York.

Andersen, Lars Krogh og Karsten Have Berger: **SHAKTI** – et møde mellem øst og vest.

Den engelsk-amerikanske guitarist John McLaughlin's indspilninger med gruppen Shakti 1975-77 set i lyset af klassisk indisk

musiktradition og undersøgt med særligt henblik på samspillet mellem indiske og vestlige elementer i gruppens musik.

Vi har valgt dette specialeemne på grund af interesse for fremmede kulturers musik og ikke mindst en interesse for de fusioner, der opstår mellem vestlig musik og musik fra andre kulturer. I Shakti's musik fandt vi en fusion, der gav mulighed for fordybelse i indisk kultur og musik, samt en fusion, der havde et højt teknisk-musikalsk niveau.

Specialet består af to hoveddele. Første del består af en række afsnit, som danner forudsætning og baggrund for analyse af Shakti's musik. Hovedvægten er her lagt på en beskrivelse af Indien kulturelt, religiøst og musikalsk således, at læseren får indblik i inderens tankeverden, psykologi og musik på et uindviet vægtigt opfattelsesplan. Specialets anden del består af analyser af udvalgte optagelser. Analyserne er baseret på grundige aflytninger der forefindes bagest i specialet.

Gennem vores arbejde med Shakti's musik, der oprindeligt syntes meget frit improviseret, er det lykkedes os at finde formbegreber samt kompositoriske grundideer, der viser os at musikken er langt mere organiseret end vi først antog og endelig har vi fundet, at der vitterligt eksisterer en række punkter hvor østlig og vestlig musiktradition kan mødes.

Anker-Møller, Bodil: Der Blaue Reiter og musikken.

En undersøgelse af ekspressionistiske kunstteorier, som de kommer til udtryk i Der Blaue Reiter-almanakken, samt en analyse af de heri forekommende musikstykker.

Opgaven beskæftiger sig med det tidlige 20. årh's kunstneriske debat inden for maleri og musik, og især med de teoretiske og tekniske overvejelser, som manifesterede sig blandt ekspressionismens førende skikkelser, specielt Kandinsky og Schönberg.

Der indledes med en redegørelse for *begrebet ekspressionisme* som tidsmæssig, teoretisk og geografisk kategori. Begrebet sættes i forhold til andre af tidens modernistiske tendenser. Derpå sættes der fokus på *forbindelsen mellem musik og maleri*, dels som generelt historisk fænomen, dels som vigtig tendens i denne specielle periode. Musikken blev af malerne brugt på mange forskellige måder, hvilket der gives en række eksempler på.

Med disse to generelt introducerende kapitler (om ekspressionismen og musik/maleri-relationen) som baggrund koncentrerer opmærksomheden endelig på opgavens centrale objekt: *Der Blaue Reiter-almanakken*, programskriftet for den i München i 1911 opståede kunstnergruppe Der Blaue Reiter med Kandinsky som hovedfigur. Denne kilde indeholder dels teoretiske artikler forfattet af en række af tidens kunstnere og kunstteoretikere, dels

praktiske eksemplifikationer af maleri og musik, sidstnævnte i form af 3 lieder af Schönberg, Berg og Webern. Gruppen – og almanakken – repræsenterer således mødet mellem maleri og musik og gør det både praktisk og teoretisk.

Opgavens endelige musik-del er behandlingen af de tre lieder. Efter en analyse søges de relateret til komponisternes øvrige produktion og teoretiske overvejelser i tiden (for Schönbergs vedkommende "Harmonilehre") og dernæst til almanakkens teoridannelse generelt. Dette munder ud i en sammenholdning af Wienerskolen og Der Blaue Reiter og påvisning af en række paralleller i disse kunstneres holdninger og hensigter.

Christensen, Victor: Kampen for kunsten.

En undersøgelse af W.H. Wackenroders skrifter på baggrund af en fænomenologisk-hermeneutisk teori om studiet af "meninger om musik". 286 + XXVII sider.

Udgangspunktet er en interesseret, men kritisk holdning til musikæstetikken: Ud fra en iagttagelse af, at dens grundsspørgsmål, *quid est musica?* snarere har ført til "menings-kaos" end til enighed, opgives traditionens tro på at kunne levere éntydige, endegyldige svar, og hovedsigtet bliver da at skifte fokus fra det abstrakte "quid est musica"-problem til et mere konkret studiefelt, angivet ved begrebet "meninger om musik". 1. afd. er viet undersøgelser og overvejelser over, hvad et sådant studium måtte implicere. Da det især drejer sig om fortolkning af tekster, bliver det naturligt at knytte an til hermeneutikken. Den fænomenologisk-hermeneutiske filosofi beskrives derfor indgående, og dens implikationer for arbejdet belyses gennem løbende sammenstilling med musikæstetikken, hvorved det nye forehavende sættes i relief, og forsk. teoretisk-metodologiske retningslinier udkrystalliserer sig.

I 2. afd. afprøves principperne på Wackenroders (1773-98) skrifter fra den tidlige romantik. Fremstillingen søger at fjerne sig fra en "fordom" om, at W's ytringer om musik kan betragtes løsrevet – som indlæg i diskussionen om, hvad musik "er". I stedet for behandles W's "meninger om musik" i sammenhæng med hele hans forfatterskab med dets væv af meninger om verden og livet, religion og kunsten overhovedet. W viser sig at være en stærkt entusiastisk person, for hvem kunst og musik er livsværdier; kunstens/musikkens ve og vel bliver et dybt eksistentielt anliggende på linie med og i nøje sammenhæng med W's religiøse anskuelser, og teksternes "urmening" kan fanges i den overordnede fortolkning: "Kampen for kunsten"; – en kamp, der udfolder sig i et spændingsfelt mellem: forsvar mod samtidens middelmådige forhold, der truer kunstens kvaliteter – over en stor-

slået opbygning af idealistiske forestillinger om kunstens guddommelighed og nære tilknytning til de menneskelige følelser – til en fortvivlet striden med skrupler over dens nytteløshed og samvittighedsnag over passivt at trække sig tilbage til kunstens sfære, når man kan iagttage verdens utilstrækkelighed med krige, sygdom, sult og nød.

Frost, Cristen: **Josef Zawinul** – den interkontinentale bondekultur.

Specialet er som helhed en analyse af musikeren og komponisten Josef Zawinuls musikalske univers og kompositions måder sat i relation til jazz-rock musikken i 70'erne og 80'erne.

Overordnet er specialet inddelt i fire hovedafsnit. *Livshistorie og musikalsk løbebane* er et detaljeret biografisk afsnit. I afsnittet *Karakteristik* gives på baggrund af tre kompositioner et foreløbigt og meget subjektivt signalement af Zawinul. Hovedvægten i opgaven ligger på afsnittene *Musikeren* og *Komponisten*, hvor der ud fra en række musikalske analyser af centrale komponister gives en karakteristik af Zawinul som henholdsvis musiker og komponist.

Samlet tegner specialet et billede af Zawinul som en musiker og komponist, der er opfyldt af en dyb kærlighed til hvad man kunne betegne som "den interkontinentale bondekultur" – de jævne, oprindelige og folkloristiske træk i enhver befolkning. Denne fascination indgår hos Zawinul i et frugtbart samspil med jazzmusikken og kombineres endvidere med et uimponeret og brugsorienteret forhold til den nye musikteknologi.

Gjesing, Mikael Voss: **Chet for Sale.**

Musikeren Chet Baker med særligt henblik på en analyse af de improvisatoriske teknikker i hans trompetspil i perioden 1973-88.

Opgaven består af et biografisk afsnit, og analyse af tre udvalgte numre, hvortil der er vedlagt transskriptioner. I analysen har jeg specielt fokuseret på de overordnede strukturerende elementer, der er med til at give CB's spil de melodiske kvaliteter. Dette skal ses som en modvægt til den meget skalaorienterede improvisationsundervisning og -analyse, der finder sted disse år. Bl.a. fordi der er tale om en "u-virtuos" musik, er det mit ønske at materi-

alet kan bruges pædagogisk af både trompetister og andre instrumentalister som inspiration til soloarbejdet. Der er en del appendices, bl.a. en omfattende artikelfortegnelse, og en liste over tilgængelige transskriberede soloer af CB.

Opgaven kan købes ved henvendelse til forfatteren.

Hansen, Ole og Flemming Holm: **Bevægelsens spor.**

Modernitetsproblematikkens rødder og indhold i kulturhistorisk perspektiv.

Hensigten med dette speciale har været gennem en opsamling af erfaringer fra andre fagområder bl.a. filosofi, psykologi, kunst, litteratur og sprogvidenskab at præsentere nogle overordnede strukturer og begreber, der kan tjene som redskaber til en forståelse af den moderne æstetik og virkelighed. Specialet er altså et forsøg på at se musikhistorien i et bredere perspektiv, idet hovedvægten netop ikke er lagt på musikken, men på den udenoms-musikalske erfaringsmasse, der imidlertid har afgørende betydning for musikken og forståelsen af denne, men som desværre – i hvert fald i vores studieforløb – er blevet forsømt.

Vi har opereret med to modsatrettede, men sammenhængende teser. Dels, at "tidsånden" som udtrykt i kunst og videnskab "pulserer" mellem to poler, orienteret mod henholdsvis et objekt som i klassicismen og subjektet som i romantikken. Dels, at der hersker en sammenhæng mellem romantikken og de efterfølgende ideer og kunstretninger, som antyder, at "det moderne" daterer sig tilbage til bruddet med klassicismen, hvor sekulariseringen begynder at tage fart.

Specialet bevæger sig kronologisk fra antikken til det 20. århundrede, men er samtidig struktureret således, at det mht. f.eks. filosofiske retninger kan anvendes leksikalt.

Hansen, Thomas Holme: **Dissonansbehandlingen i de 3-stemmige fugaer fra J.S.Bachs "Das Wohltemperierte Klavier".**

Udgangspunktet for opgaven tages i overvejelser vedrørende afgrænsning og mulig regelsætning af Bachs polyfone satskunst. Målsætningen er at afdekke visse aspekter af den hermed forbundne kontrapunktiske satsteknik,

nærmere bestemt at formulere retningslinier for dissonansbehandlingen. Midlet er en konkret musikanalytisk undersøgelse af Wohlt. Klaviers 3-stem-mige fugaer.

Specialets Kap. I (s. 1-10) indeholder en redegørelse for den foreliggende litteratur samt en præsentation og afgrænsning af undersøgelsesmateriale. I Kap. II (s. 11-52) etableres afhandlingens analytiske begrebsapparat og metode, herunder den i undersøgelsen anvendte specielle dissonansterminologi. Selve analysen/undersøgelsen af dissonansforekomsterne findes i Kap. III (s. 53-165), som er opdelt i en systematisk gennemgang af forberedt hhv. uforberedt dissonans. I Kap. IV (s. 166-177) opsummeres analyseresultaterne samtidig med en vurdering af den metodiske tilgangsvinkel i stilanalytisk og didaktisk henseende. Opgaven afrundes med en kommenteret litteraturliste (s.178-194).

Hansen, Bente Kofoed: Den mystiske vej.

Hildegard von Bingens musikalske drama Ordo Virtutum.

Hildegard von Bingen (1098-1179) er komponist og kristen mystiker. Specialets sigte er en undersøgelse af sammenhængen mellem Hildegards musikalske kompositioner og hendes mystiske erfaring, således som den kommer til udtryk i hendes musikalske drama Ordo Virtutum (= Gudskræfternes spil).

Med afsæt i Hildegards visionære frelseshistoriske univers samt i hendes musikfilosofiske overvejelser foretages en analyse af Ordo Virtutum. Analysen tager sit udgangspunkt i værkets tekst, idet denne tolkes anagogisk: som en mystisk erkendelsesproces, hvis stadier kan indplaceres i E. Underhills systematisering af "den mystiske vej", og som i et videre perspektiv kan relateres til en dybdepsykologisk individuationsproces.

Musikken i Ordo Virtutum er en nøje afspejling af disse stadier. Dette godtgøres dels gennem en toneartsanalyse af dramaets 87 sange og dels gennem en tematisk analyse af 11 eksemplariske sange beliggende på centrale positioner i dramaet, bl.a. under inddragelse af teorier om musikalske arketyper.

Specialets omfang:

129 sider med farveillustrationer + bilag + kassettebånd.

Kristensen, Karen Haderup: **Folketoneromancen i Danmark 1840-1880.**

Belyst gennem A.P.Berggreens, H.Rungs og P.A.Heises roman-
ceproduktion.

Dette speciales ærinde er dels at spore de folkelige og nationale strømninger i periodens kulturliv, dels at kæde disse sammen med de musikalsk folkeligtprægede tendenser indenfor den danske romancegenre i 1800-tallet. Der er således ikke tale om et snævert musikhistorisk speciale men derimod om et speciale, hvori der indgår centrale dele af den sociale historie og nationalismens gennemslag i såvel litteratur som kunst og musik. Der er lagt stor vægt på at give et rids af periodens kulturliv, som rummer både dens social- og idehistoriske sider og en placering af musikliv, litteratur og malerkunst indenfor samme forståelsesramme.

De musikalske analytiske afsnit har som udgangspunkt at ville undersøge samspillet mellem de folkelige og kunstprægede musikalske tendenser i de udvalgte romancer med hovedvægten på det folkeligt inspirerede – samt et ønske om at yde et bidrag til diskussionen, om det er muligt at tale om specifikt nationale musikalske karakteristika i den danske romancegenre. Der følger i den forbindelse en opstilling af forskellige typer af folketonromancer ud fra tekstlige og musikalske kriterier. Specialet er overordnet opdelt i to afsnit, hvor den første del dækker perioden 1780 til 1840 og således er baggrundstof, og den anden del – perioden 1840-1880 – dækker perioden for Berggreens, Rungs og Heises folketonromancer.

Specialet kan anbefales for folk med særlig interesse i dansk musik- og kulturliv i 1800-tallet. Det er en spændende og aktiv periode i musikhistorien, hvor folkelige og mere kunstprægede tendenser i musikken “støder sammen” og får udbytte af hinanden.

Der hører til specialet et stort nodebilag, hvor de nævnte romancer er trykt.

Laursen, Elisabeth Schjødt: **Animus og anima i musikken.**

En jungiansk tolkning af musikoplevelsens dybdestrukturer.

Specialet består af en selvbiografisk indledning, et teoridel, hvor hovedtræk af teoridannelserne i C.G. Jungs model for psykens struktur gennemgås, en metode- og en analysedel, hvor tre udvalgte musikstykker analyseres ud fra de fremlagte teorier. Det drejer sig om Ouverture og Air fra J.S.Bach's Orkestersonate no. 2 og 2. sats af Mozarts 40. symfoni.

I metodeafsnittet redegøres for det mandlige hhv. det kvindelige egen-

skaber. Herefter overføres begreberne mandligt og kvindeligt til musikalsk analysemetode. Til sidst redegøres der detaljeret for den konkrete adfærd, der ligger som praksis bag de resultater, der har sit sproglige udtryk i musikanalyserne.

I specialets hoveddel, analyserne, er teorien taget i anvendelse sådan at fremstillingen afspejler forholdet mandligt/kvindeligt. De følelsesmæssige oplevelser af musik fremstilles i "knækprosa" og illustreres gennem akvarelmalerier. Derefter gennemanalyseres satserne detaljeret "mandligt".

Satserne fra Bach-suiten bruges til at klargøre begreberne mandligt og kvindeligt i det musikalske materiale. Når der fremstilles et "kvindeligt" musikalsk udsagn, bruges kvindelige metoder, og omvendt formidles "mandlige" budskaber maskulint. Denne anskueliggørelse af det tekstlige indhold medvirker til forståelsen og underbygger teorien på pædagogisk vis.

I gennemgangen af 2. satsen fra Mozarts 40. symfoni kobles det musikalske direkte sammen med psykiske billedannelser, gennem hvilke musikken anskueliggøres. Satsens 2 kontrasterende temaer opleves og forstås som en musikalsk beskrivelse af bestræbelserne på sammenarbejdning af de to psykisk/energiske størrelser – arketyperne "moderen" og "den evige yngling".

Specialet bygger på vejlederen, Karin Sivertsens forskningsresultater!

Møller, Helle: Cornelius Cardews Musik – æstetik, notation og interpretation.

Min intention med specialet er at formidle den eksperimentelle musiks æstetik i almindelighed og herunder i særdeleshed kendskabet til den engelske komponist Cornelius Cardews eksperimentelle produktion og idéverden. Cornelius Cardew (1936-81) er unik i europæisk sammenhæng, idet han er en af de få repræsentanter for en ellers hovedsagelig amerikansk strømning, der udsprang i kredsen omkring John Cage i starten af 1950'erne.

Cardews produktion fra 1958-70 er karakteriseret ved en særdeles bevidst fokusering på forholdet mellem komponist og udøver, hvor udøveren altid inddrages som aktiv medskaber af musikken, fremfor blot at fungere som reproducent af komponistens ideer. Specialets tre analyseafsnit belyser, hvordan Cardew v.h.a. forskellige notationsformer forsøger at realisere dette ønske om aktiv medskaben; i første omgang hvor notationen tager udgangspunkt i konventionelle elementer men har meget specifikke og ofte omfangsrige regelsæt, videre over ren grafisk notation, til en mere letfattelig blandingsform af verbal, grafisk og konventionel notation, der henvender sig til udøvere på alle niveauer.

Forud for disse analyser placeres den eksperimentelle musik i en musik-historisk sammenhæng, ligesom der gives en præsentation af Cornelius Cardew med et overblik over hele hans produktion fra 1950'erne til 1981.

Platz, Anne Mette: **David Del Tredici,
Terry Riley, Chick Corea.**

Eksempler på ny tonalitet og postmoderne æstetik i den aktuelle, amerikanske kompositionsmusik.

Specialet omhandler aktuelle tendenser i den nye amerikanske kompositionsmusik, og der tages hermed hul på et emne, som på vore breddegrader er meget lidt kendt. Afhandlingen fokuserer på de tre komponister David Del Tredici, Terry Riley og Chick Corea. Hensigten med at udvælge tre komponister fra forskellige miljøer på den aktuelle amerikanske musikscene er at give en *bred* beskrivelse af den amerikanske musik lige nu. Der er tale om et kulturfænomen, hvor ny tonalitet og større publikumsappeal er fælleskarakteristika for forskellige stilarter, og hvor grænserne mellem stilarterne til en vis grad nedbrydes. Komponisterne og de forskellige "skoler", de tilhører, beskrives, inden der af hver komponist udvælges et enkelt værk fra 1970'erne eller 1980'erne for en nærmere eksemplificerende analyse. Komponisterne og deres musik sættes undervejs i beskrivelsen i forhold til den nyere musikhistorie og til den postmoderne æstetik, som begge dele er beskrevet i indledende kapitler.

Robinson, Sussi: **Consort-musik i England 1550-1660.**

Specialet er delt op i to hoveddele: en historisk del, hvor såvel samfunds- og kulturhistorie som musikhistorie tages op, og en analytisk del, hvor to fantasier af henholdsvis William Byrd (1543-1623) og William Lawes (1602-1645) analyseres.

I den historiske del redegøres der for hvorledes grundlaget for den "guldalder", engelsk musik oplevede i den anden halvdel af 1500-tallet, synes at forsvinde med det stormfulde kapitel af engelsk historie, der begyndte med Charles II's tronbestigelse. Holdningen til musik ændrede sig på samme tid i retning af at opfatte musikværket som et kunstværk og musikeren/komponisten, der tidligere var blevet anset for en håndværker, fik efterhånden status af virtuoso/geni. Instrumentering ud fra musikkens karakter, i stedet for ud fra musikkens funktion i den enkelte spillesituation, blev

mere almindelig, og en stræben efter en klanglig homogenitet instrumenterne imellem medførte en kraftig reducere af instrumentariet. De instrumentale genrer udvikledes endvidere fra en meget vokalt præget form mod en udpræget instrumental form.

Den analytiske del udgør en stilundersøgelse – med brug af Knud Jeppesen og Povl Hamburger som referenceramme – der primært illustrerer udviklingen af et instrumentalt idiom.

Skov, Birgitte S.: Nye toner i Danmark 1959-62.

Specialet udgør en indkredsning af æstetiske aspekter i den musikalske modernismes gennembrud i dansk kunstmusik i 1960'ernes begyndelse. Til forståelse af den teoretiske baggrund for modernismebegrebet indeholder opgaven en redegørelse for den ideologiske og æstetiske modernisme.

Den egentlige karakteristik af de nye og eksperimenterende strømninger i musikken er primært baseret på analyser af hovedværker fra perioden 1959-62. Det drejer sig om Ib Nørholms "Trio" op. 22 og hans "Fluktuationer" op. 25, Per Nørgårds "Fragment I-VI", samt Pelle Gudmundsen-Holmgreens "Chronos". Analyserne fungerer som direkte dokumentation for de musikalske teknikker og virkemidler, der tages i brug for at opnå nye udtryk i musikken. Beskrivelsen af denne nyformulering i dansk musik er suppleret med historiske oplysninger vedrørende det holdningsskift, som fandt sted blandt nogle af samtidens komponister. Forud for dette hovedkapitel er de musikhistoriske linier trukket op i to afsnit, der dels beskriver situationen i dansk musik forud for modernismen, dels giver en kortfattet skildring af de internationale musikalske avantgarde-strømninger, som danskerne bl.a. lod sig inspirere af.

Desuden introduceres i opgaven en undersøgelse af modernistiske tendenser indenfor samtidens digtning og billedkunst. Disse skildringer, der hviler på et lægmandsgrundlag, er underbygget af litterære eksempler og farveillustrationer. Beskrivelsen af modernismen inden for disse "fremmede" kunstarter tjener til at give et betydeligt mere nuanceret billede af den musikalske modernisme. Denne perspektivering af musikken foregår via et tværetetisk signalement af modernismen med parallellføringer mellem de tre kunstarter i et selvstændigt kapitel sidst i specialet.

Skovbakke, Jette: Om sangens betydning for zuluerne i Sydafrika.

I specialet beskæftiger jeg mig med en række sange, som jeg ser som et udtryk for zuluernes kulturelle selvforståelse og som en aktuell manifestation af zuluernes kultur i et kompliceret og sammensat samfund: dagens Sydafrika.

Sangene er blevet til og har betydning nu og her, men mange af sangenes stiltræk har aner langt tilbage.

I specialet ser jeg på, hvordan zuluerne brugte, opfattede og formede deres sange før europæerne kom til Sydafrika og forandrede samfundet radikalt. Senere følger jeg, hvordan zuluerne i deres sange bearbejder de samfundsmæssige og kulturelle forandringer, som bliver del en af deres virkelighed.

Min tese er, at zuluerne både før og nu opfatter sangen som en af de vigtigste – og bedste – manifestationer af den livskraft, som er givet af en skabende Gud, og som mennesker har ansvar for bliver ved at strømme, også i krisesituationer.

Zuluerne var i det såkaldt "traditionelle" samfund vant til forandringer, f.eks. under de mange rituelle overgange. Man kendte risikoen for stilstand/kaos ved sådanne forandringer, og det bedste modmiddel var at synge forandringen; synge angsten, vreden og glæden, den gamle og den ændrede identitet. Gennem sangen manifesterede man livskraft, og det var tilstrækkeligt.

Zuluerne har bibeholdt denne tradition for – også musikalsk – at bearbejde, integrere og udtrykke forandringer. Musikalsk har det ført til synteser mellem "traditionel" zulusang og vestlige salmer, ragtime, jazz, reggae og meget andet, men uanset påvirkningen er "zulu-stilen" altid genkendelig.

Det mest markante udtryk for stilen er en uafbrudt gentaget polyfon korskang, hvori man hører "livskraften" strømme som udtryk for det, zuluerne tror på: at "gode ting består og gentager sig".